

Gunilla Nygaard Knudsens prædiken 4. søndag efter påske

Taler

Gunilla Nygaard Knudsen
Sognepræst

Dato

15. maj 2022

Sted

Egå Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken blev holdt ved en konfirmation.

Prædikentekst

Johannesevangeliet kapitel 8, vers 28-36

1 Kære konfirmander. Kære familie, venner og gæster.

I biblen i det gamle testamente der findes der en bog om visdom.

5 Den hedder Prædikernes bog.

Og heri er der nogle smukke vers i et kapitel der hedder *Alting har en tid*. Så ofte når dage der er særlige, som i dag, de pludselig stå for døren – så både overraskes og forundres man hver evig eneste gang – for tænk sig, nu gik vi
10 tilbage i februar, da vi mødtes første gang og snakkede om, at på et tidspunkt i en ikke så fjern fremtid, så sidder I her inde i kirken, spændte, glade, ivrige efter at blive konfirmeret, holde fest, få gaver, høre og holde taler – ja, alt det som en glædelig tid indeholder. Men, der er laaaang tid til – og nu sidder vi her.

15

Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.

Og så remser manden i prædikernes bog ellers op med alle de tider som et menneskeliv indeholder: *en tid til at græde og en tid til at le – en tid til at holde
20 klage og en tid til at danse – en tid til at tie og en tid til at tale.*

Men – kære konfirmander – der er en helt særlig grund til, at jeg taler om tid.

For det er sådan, at vi til konfirmandundervisning nogle gange lagde
25 undervisningen ud med at dagdrømme alt imens I har lyttet til musik. I har

ligget på de kirkebænke I nu sidder forventningsfulde og måske også en smule
nervøse på og ladet tankerne vandre deres egen knudrede veje. Ladet sig vildlede
og se hvor man ender *ikke* fordi der er noget særlig mål med det og til tider har I
også endt i en lille lur. I har vist jeres tillid til mig og vandret ind i fantasiens
30 univers.

Uden at have vidst det – så har I vist et mod.

Og ikke mindst! Gjort et stille, men stærkt oprør.

35

Et oprør mod en af vores samfunds og tids største fjender. I har sløset med tiden
selvom der ikke er tid til det!

Ofte når vi har haft konfirmandundervisning, så har jeg holdt en lille peptalk. Så
40 bær over med mig, for en sidste gang, nu hvor jeg har muligheden og I ikke kan
komme herfra, holder jeg min sidste peptalk for jer. Men kære alle, det bliver en
anti-peptalk. Man er vel præst. ;)

For vi har brug for et stille ungdomsoprør. Og nu kan jeg se, at nogle af
45 forældrene så småt bliver nervøse. Men det er ikke et oprør med råb og op på
barrikaderne. Det er meget værre.

Men det er heller ikke et som vil tiltrække en masse likes eller gå viralt – men det
er et som vil være effektivt – og ikke mindst, det er et hvori der er frihed. Og
50 plads og rum til at være et uperfekt menneske – eller fristes jeg til at sige – bare
være et helt almindeligt menneske.

Nike, sportsmærket, de lavede tilbage i 1980'erne et slogan som de flest af jer nok
kender. Det hedder *Just do it*. Altså *Gør det*, hop ud i det. Lidt ala *Carpe diem* –
55 altså *Grib nuet*. Og mange t-shirts eller kort indeholder slogans der omhandler
de positive, inspirerende og handlekraftige citater der motiverer os til at se
positivt på tilværelsen, og være modige og hoppe ud i tingene.

Og på mange måder er der også en vis energi i de slogans. Og de kan virke
60 positivt i små bidder og til nogle tider.

Men problemet er når de bliver koblet sammen med ideen om, at vi kan alt. At
hvis bare vi tror nok på det og på os selv, så kan vi alt. Blive til alt. Alle

65 muligheder ligger åben for mig og der er uanede af muligheder.

Pyha!

70 Men så tænker I måske at burde det ikke være en glædelig tale på en festdag. Det forholder jo sig faktisk sådan, at ordet *evangelium* betyder gode nyheder. Og er de slogans ikke gode nyheder?

75 Problemet er, at de slogans er kun til inspiration og er ikke noget vi skal stræbe efter at opnå som noget varigt og vi kan føle eller være hele tiden – for når vi hører citater som *Happiness is a choice*, dvs. *At være lykkelig er et valg*, så bliver vi vel i tvivl om, det betyder, at når jeg ikke er glad hele tiden, så er det min skyld?

80 Der er en klog mand, som hedder Christian Hjortkær, og han siger, at problemet i dag er, at vi ikke synes, at der er nogen grænser for hvad vi kan og skal opnå og kunne gøre – *Only the sky is the limit* – *Kun skyerne sætter grænsen*, men, siger han, problemet er, at ingen grænser gør jo, at man ikke ved hvornår noget er godt nok – eller ja, bare nok. Hvornår er jeg glad nok, hvornår er mit skolearbejde godt nok, - nej, vi får at vide, at vi kan alt og at det kun er mig selv og mine drømme der sætter grænserne for hvad jeg kan.

85 Og til det har jeg to ting at sige:

90 Hvis det kun er mig selv og mine drømme der sætter grænserne for hvad jeg kan med mit liv – siger man så ikke indirekte, at det er min skyld, hvis jeg ikke opnår succes?

Eller det er dit eget valg at være glad – og hvis ikke du er det er det dit din egen skyld.

95 Unge mennesker i dag gør ikke de forkerte ting – men det er følelsen af, at man aldrig gør nok eller er nok, der gør mennesket usikker.

Men nu giver jeg jer en opgave – en opgave der fuld af håb i.

100 I skal turde vise hinanden, at I er utilstrækkelige – for ved I hvad – det er sandheden – det er en sandhed om os alle sammen om jeres forældre, jer og mig.

Derfor har jeg lavet en hætte til jer. Den er helt unik. Ingen andre i hele
105 Danmark har den. Og jeg håber virkelig ikke, at Nike lægger sag an mod mig.

I skal lave et ungdomsoprør og I skal turde at sige: nej. Eller *Just don't do it.*
(TAG HÆTTEN PÅ).

110

Happiness is a choice – nej, ikke altid. *The sky is the limit*, nej, mon dog. *Just do it*, nej, *Just don't do it*.

Så når I er i tvivl – I mærker præstationspresset, presset fra samfundet der siger I
115 burde være så og så langt i livet, fra vennerne om at være sociale og glade, fra jeres indre forventninger, stop op – lyt – tag jeres hætte på og sig *nej, ikke lige nu* – *just don't do it* – for der er en tid til alt og vi er ikke skabt til at skulle kunne alt altid.

120 Ghandi gjorde det – Jesus gjorde det og han prøvede at lære mennesket gennem den guddommelige kærlighed, at vi blot er mennesker som nogle gange oplever en stor glæde, er lykkelige og føler, at vi er en del af noget større og egentlig har ret godt styr på livet – men vi har også mørke og triste sider, dage, hvor det hele synes lidt svært og gråt og hvor vi ikke slår helt til og der er modgang.

125

Så husk: *Der er en tid til alt*.

Og ikke mindst, husk på ordene fra tidernes morgen – Guds ord efter skabelsen af universet og alle de levende væsner, dyrene og menneskene: det var ikke og
130 *Gud så at det var perfekt*. Ej heller *Gud så, at det var ok i orden, men hvis vi lige korrigerer lidt, så bliver det rigtig godt* – nej, Gud sagde: *Og Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, **hvor godt det var***.

De ord vil altid stå fast som en urokkelig sandhed. Ikke som et slogan. For det
135 forholder sig sådan, at troen på Gud det kan aldrig være en præstation. Og det kan heller aldrig blive en stræben efter at gøre sig fortjent til den guddommelige kærlighed. Uanset hvor meget eller hvor lidt vi tror på Gud – så tror Gud altid på os.

140 Det giver os mod på, at vi i øjeblikke tør at sige nej – stå i os selv – lave et oprør, så vi sammen forvandler *FOMO* til et *MO* altså ikke længere *Fear of missing out*,

men bare *missing out* – fordi vi er båret af en kærlighed, der fortæller os, at *Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, **hvor godt det var.***

145

Så nu har I fået en Guds-hætte at tage på og passende nok i oprørsånden, så er det *en bølgebat.*

Kære konfirmander. Tak, for vores tid sammen.

150

Jeg har nydt at få lov til at lære hver og en af jer at kende.

Som jeg sagde til jer sidste gang vi havde undervisning så uanset, hvor I befinder jer i jeres fremtidige liv, så vil jeg altid være jeres præst, som I kan komme til.

155

Jeg ønsker jer en uforglemmelig og festlig dag.

Jeg ønsker, at I må opleve tider med stor glæde og kærlighed – og ikke mindst at når I oplever tider hvor det ikke er sådan, så ønsker jeg for jer, at I må være modige og række ud efter mennesker – og opdage at glæden er ikke noget vi stræber efter, den er i glimt, imellem mennesker – for lige netop dér, opstår der nogle gange guddommelige øjeblikke – og der bærer vi sammen på livets gave, som vi deler med hinanden.

165

Alting har en tid – men husk, at dét der står fast til alle tider, det er ordene fra den guddommelige kærlighed:

170 **At Gud så *alt*, hvad han havde skabt, og han så, *hvor godt det var.***

Tillykke konfirmander. Gå ud i livet og forandre jeres egen og hinandens verden med et nej... Dog ikke når I skal konfirmeres ;)

175

Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

180

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

4. søndag efter påske, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/gunilla-nygaard-knudsens-praediken-4-soendag-efter-paeske>

185

190

195

200

205

210

215